

MP 69 ry
Jutta Nyquist
Ohrakuja 1 A 6
01370 VANTAA

406 000 000 000251
HUHTANEN REIJO

MP
ALONEN

MPaloselta 15% alennus normaalihintaisista tarvikkeista ja varaosista jäsenkortin esittämällä.

Sammonkatu 64
33540 TAMPERE
Puh. (931) 557 777

MOTOPOST OY

15 %:n alennus
huolto-osista ja
renkaista

Motopost Oy
Hiidensilta
03250 OJAKKALA
Puh. 90 - 2271 728

MP-69 jäsenet saavat Motopost Oy:ltä tilatuista osista 15 % alennuksen listahinnoista ilmoittamalla jäsennumeronsa tilauksen yhteydessä. Tilaa ilmainen luettelo numerosta 90 - 2271 728.

Motoristi

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 RY

N:0 4 ELOKUU 1992

69 SHOP

college	100
t-paita	55
lippis	30
reppu	95
matkapussi	50
Motoristi-kansio	30
kangasmerkki	20
iso tarra	12
pieni tarra	3
juliste	10
postikortti	3
vuosilaatta (Kontio ja Talviralli)	15
peruslaatta (Kontio ja Talviralli)	40
pyörämerkki (etukäteismaksu)	110
kerhopyyhe	75
taskumatti	80
kerhotuoppi	50
juhlatuoppi (etukäteismaksu)	180
rintamerkki	50
ajohanskat	295
stendari	5

TULE, TUTUSTU, OSTA !

**69 SHOP Mototrip, Sunnanvik
SOITA, KYSELE, TILAA !**

Arto 90 - 298 6432 tai 296 3232

Motoristi

N:o 4 Elokuu 1992. 23 vuosikerta.

Ilmestyy : Helmi-, huhti-, kesä-, elo, loka- ja joulukuussa.

Julkaisija: MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 r.y.

Jaetaan ilmaiseksi kaikille kerhon jäsenille.

Hallitus

Puheenjohtaja

Perti Saarenheimo
Ruskeamäki
35100 ORIVESI AS.
Puh. k. 931 - 334 7245
t. 931 - 335 2561

Varapuheenjohtaja

Minna Ilvonen
Wiikintie 8 B 20
02400 KIRKKONUMMI
Puh. k. 90 - 296 3232
t. 90 - 299 2489

Sihtööri

Kirsi Mäkinen
C/o Tessieri
Puistokaari 13 A 1
00200 HELSINKI
Puh. k. 90 - 675 957

Kassanhoitaja

Matti Korhonen
Kurkimäentie 23 C 14
00940 HELSINKI
Puh. k. 90 - 349 9151

Kerhoisäntä

Antti Kortesus
Insinöörinkatu 74 B 35
33720 TAMPERE
Puh. k. 931 - 174 333
Email kortesus@
ruuvi.me.tut.fi

Päätoimittaja

Jarkko Järvinen
Pehkusuonkatu 21 B 51
33820 TAMPERE
Puh. k. 931 - 186 812
t. 931 - 462 831

Varajäsenet

Nuorisovastaava

Toni Korppi
Insinöörinkatu 88 B 35
33720 TAMPERE
Puh. k. 931 - 175 170
Email k125366@cc.tut.fi

EAK-vastaava

Esa Myyryläinen
Tammelanpuist.k.30-32C54
33100 TAMPERE
Puh. k. 931 - 124 988

NMR-vastaava

Bo Nyquist
Kilpolantie 20
00940 HELSINKI
Puh. k. 90 - 304 883
949 - 407 606

Aluetoimintavastaava

Jussi Vanha-Aho
Risujoen tie 92
63400 ALAVUS AS.
Puh. k. 965 - 202 81
t. 965 - 201 30

Kerhon postisiirtotili

Numero 1427 226

Tapiolan asioimisto

Nr 29E - 380869

Painopaikka

Tekstitaso Oy & Offset
Tampere

Toimihenkilöt

Jäsenkirjuri

Jutta Nyqvist
Ohrakuja 1 A 6
01370 VANTAA
Puh. k. 90 - 873 3891
t. 90 - 358 409

Varastonhoitaja

Christine Vihervuori
Myllärintie 10 as. 43
00920 HELSINKI
Puh. k. 90 - 349 9560

Toimitussihteeri

Riikka Lehto
Insinöörinkatu 88 B 35
33720 TAMPERE
Puh. k. 931 - 175 170

Kerhotavaramyynti

Arto Hallikainen
Wiikintie 8 B 20
02400 KIRKKONUMMI
Puh. k. 90 - 296 3232
t. 90 - 298 6432
Fax

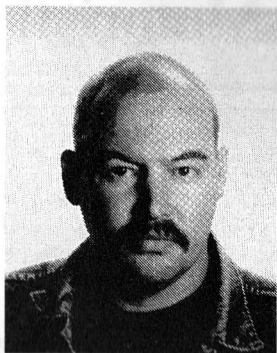
Toimittaja

Piirroksat

Pekka Kukkonen
Tikkakoski

Aineisto seuraavaan lehteen 25.9. -92 mennessä.

Terveisin Jarkko

Nuorisotyötä

Oli taas K-18, jossa saatiin 19 uutta aktiivista jäsentä kerhoomme. Osallistujamäärän vakiintuminen noin 70 hengen paikkeille kertoo tämän tapahtuman tarpeellisuudesta. Osallistujien kommentit lauantai-iltana olivat, että "miksei näitä voisi olla kaksi tai kolme kertaa kesässä". Jotkut olivat jopa edelleen sitä mieltä, ettei piikillä kehtaa mennä kokoontumiseen, missä on "oikeita motoristeja". Syynä oli mm. se, etteivät nämä "oikeat motoristit" edes moikkaa heille tien päällä.

Jälleen ihmettelen, miksi nuoria katsotaan aina nenänvartta pitkin. Usein tulee selviä ryhmäjakoja "me motoristit" ja "NE kevaristit". Itse tein kontiomatkeni kymmenkunnan nuoren kanssa ja matka oli oikein antoisa. Hiukan ehkä joutui matkanopeudesta tinkimään heikkotehoisimman piikin vuoksi vastatulessa ja ylämäissä, mutta sen haus Kempaa matkaseuran kanssa oli.

Kontio oli oikein hyvä säästä ja kaukaisuudesta huolimatta. Kiitos Vienon Vesalle ja kumppaneille. Tapahtuma tullaan muistamaan juhlateltan romahtamiseen

Etukansi: Taistelijan Karhun saaneet Igor Ellisson ja pojat, Eestistä.

kauan. Paikan omistaja lienee myös tyytyväinen lopputulokseen, vaikka olikin epätoivoinen perjantaina teltan romahtaessa. Hänen mielestään mikä hyvänsä muu ryhmä olisi lopettanut juhlat ja poistunut paikalta, mutta motoristit vaan jatkoivat juhlia. Kiitos järjestäjille, jotka tekivät korvaavan juhla paikan rakennustelineistä ja pressusta niin nopeasti. Valitettavasti illan yhtye vaan ei suostunut soittamaan näissä oloissa.

Näin lama-aikana on myös kerhon talous huonontunut. Siksi erityiset kiitokset Timo Joensuulle Parkanosta, joka lahjoitti Kontiossa kerholle 1397 markkaa ja 20 kopeekkaa. Timo oli kadottanut kukkaronsa ja kaverit pistivät hatun kiertämään ja keräsivät tämän summan hänelle matkakassaan. Lompakko kuitenkin löytyi ja Timo lahjoitti kerätyn summan 69:lle.

Vuosikokous pidetään tällä kerralla hie man keskemällä, että myös pohjoisempana asuvilla olisi mahdollisuus tulla kokoukseen. Jotta muistakaa osallistua aktiivisesti kerhon päätöstentekotilaisuuteen!!!

Yli 1300 motoristin vaellus kohti pohjoista ja Kontio-rallia, näkyi heinäkuun ensimmäisen viikon liikenteessä, kun itse odotti malttamattomana starttihatkeä ja loman alkua. Tällä kertaa Vieno Vesa oli joukkoi neen vienyt rallin sen verran pohoiseen, että matkaan ainoastaan Kontiorallissa käydäkseen oli hyvä varata aikaa ainakin 4 - 6 päivää, sillä nopeampi eteteneminen käy kyllä melkein työstä ja sehän on ankarasti kielletty kesälomalla.

Läpi sateisten torstai- ja perjantai päivien kävi meidän tiemme kohti pohjoista, Oulua ja Tornionjokilaaksoa. Matkan varrella seurassimme Lissun kanssa pariin otteeseen Virolaisten mopomarssia läpi sateisen keski sen Suomen. Oma pinna ei kyllä varmasti kestäisi moista istumalihaksia koettelevaa rääkkiä. Mutta tästä ja muista Kontio-tapahtumista muualla tässä lehdessä.

Kontiosta paluu sujuikin sitten paremmissa sääoloissa ja kun aikaakin oli päivää enemmän pääsi jo vähän nauttimaankin Suomen suvesta ja motomat kailusta. Tällä kertaa ei suurempia haavereita kellekään Kontion kävijälle ainakaan kuulopuheiden mukaan sattunut, joten hyvä niin.

Onko Kontion jälkeistä elämää?

Niin, tuo otsikon kysymys: Onko Kontion jälkeistä elämää? Kyllä varmasti, sillä heinäkuun joka viikonloppu on varattu anakin yhdelle, jos ei useammallekin kokoontumiseen.

Perherallia vietetään tällä kertaa Alavuden seudulla (katso edellinen lehti), tässä rallissa lapset määräävät kaapin paikan.

MP 69 & ja Touring Finlandia järjestävät taas yhteisen **Syysillan**, jona viikonloppuna kerholaiset voivat kaadella raja-aitoja kerhojen väliltä, sillä vaikuttaahan moni motoristi molemmissa kerhoissa.

Enduropöräys järjestetään taas Oriveden seudulla, Kuljun Pekka on luvannut hikisiä hetkiä metsässä ja jos vanhat merkit paikkansa pitää niin vähän suollakin.

Vuosikokous järjestetään tällä kertaa Pohjois-Savossa Rautavaarassa, joten paikka on tällä kertaa tasapuolinen ympäri Suomea olevalle jäsenistöllemme. Tässä on Sinun tilaisuutesi vaikuttaa kerhon asioihin ja / tai saada äänesi kuuluville. Tule mukaan!

Pohjoisen Pystymättästä 18. - 20.9.-92 löydät tiedot Rallikalenterista.

Pystymättässä pailellaan taas jossain Lounais-Hämeessä 30.10. - 1.11.-92.

Terveisin Jarkko

Tiedoitus naarasmotoristeille:

Näppäräsorminen motoristi jälleen vapaasti tavoiteltavissanne, huolto ym. asioissa.

Tiedustelut: Matti Tahlo
Puistotie 11 C 22
35600 Halli

P.S. Korjaukelpoiset huomioidaan.

MP 69 r.y.:n

VUOSIKOKOUS

la 12.9.-92 klo 16.00 alkaen

Rautavaaran Metsäkartanolla (Pohjois-Savossa)

—Tulokahvit klo 15.30

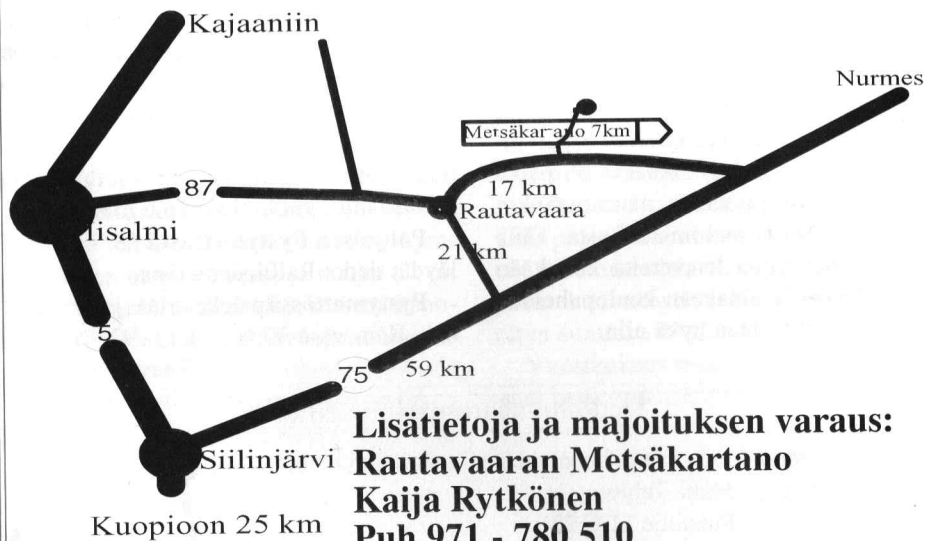
—Sääntömääräinen vuosikokous

—Päivällinen

—Majoituminen ja sauna

- sis liinavaatteet, oman wc:n, suihkun ja tukevan
aamupalan 90,- mk.

- ilman liinavaatteita ja aamupalaa 50,- mk

Lisätietoja ja majoituksen varaus:

Rautavaaran Metsäkartano

Kaija Rytkönen

Puh 971 - 780 510

Fax 971 - 780 515

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 R.Y:N SÄÄNTÖMÄÄRÄINEN VUOSIKOKOUS

12.9.1992 kello 16.00

Rautavaaran Metsäkartanolla

ESITYSLISTA

1. Kokouksen avaus
2. Kokouksen järjestäytyminen
 - puheenjohtajan vaali
 - pöytäkirjanpitäjän vaali
 - kahden pöytäkirjantarkastajan vaali
 - ääntenlaskijoiden vaali
3. Kokouksen päätösvaltaisuuden toteaminen
4. Kokouksen työjärjestyksen hyväksyminen
5. Hyväksytään toimintakertomus ja tilinpäätös 1990 - 91 sekä päätetään tilintarkastajien lausunnon perusteella tili- ja vastuuvapauden myöntämisestä hallitukselle
6. Hallituksen varsinaisten jäsenten vaali ja varajäsenten vaali
7. Tilintarkastajien ja heidän varamiestensä vaali
8. Päätetään jäsen- ja ainaisjäsenmaksun suuruudesta
9. Päätetään toimintasuunnitelmasta ja talousarviosta 1991 - 92
10. Päätetään jäsenmaksunsa maksamatta jättäneiden kerhosta erottamisesta
11. Muut esille tulevat asiat
12. Ilmoitusasiat
13. Kokouksen päättäminen

Emilin ensimmäinen Kontioreissu

Tyytyväinen motoristi ottaa ilmakylpyjä.

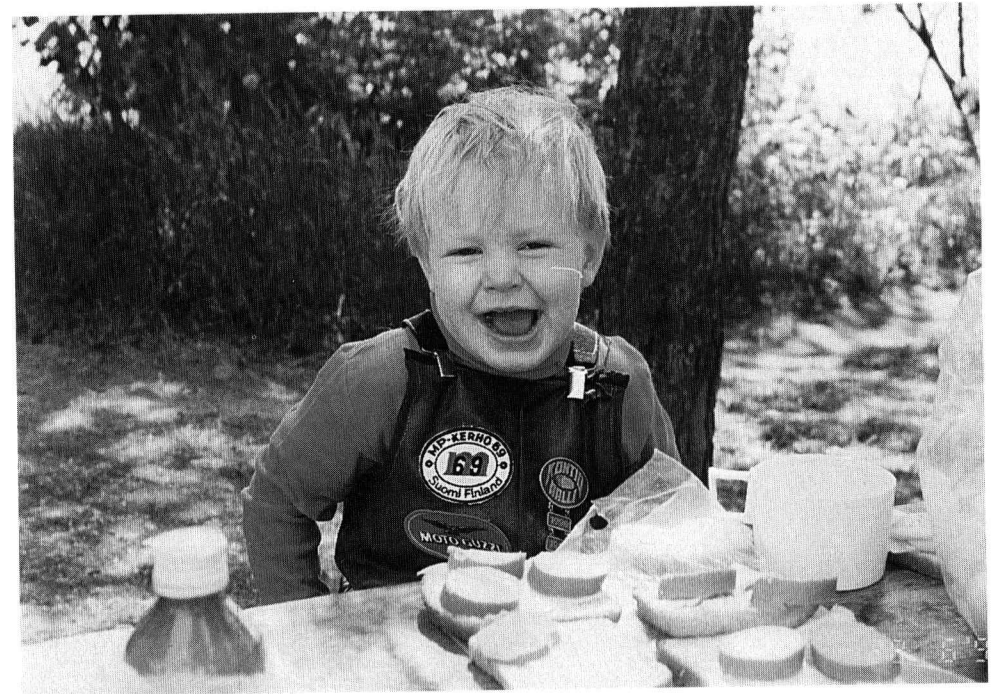
Kauheata hosumista ja pakkaamista koko edellinen viikko. Emilin ristiäiset lauantaina ja heti sunnuntaiamuna menoksi. Aikataulussa (?) lähtö oli ajateltu kello kymmeneksi ja kaikkien hämmästykseksi koko lasti olikin pyörän päällä jo varttia yli! Vielä iltaoluet lähikaupasta valmiiksi, pyörän tankkaus Keravalla ja niin olimme tien päällä!

Kuulostaa ihan tavalliselta Kontioon lähdöltä vai mitä. Sitähän se tietenkin olikin jos ei oteta huomioon, että pyörän päällä matkusti isä Kaijus, äiti Marjo, tytär Elma (2 v.5 kk.) ja poika Emil (6 vkoa). Ainakin useimmista tapaamistamme ihmisistä - jopa joistakin motoristeista - tuntui aivan ihmeelliseltä, että "raahataan" niin pieniä lapsia mukaan moiselle epäilyttävälle retkelle. Me vain tiesimme, että homma sujuu lasten kanssa ihan hienosti, olihan Elmallakin kyseessä jo kolmas Kontiomatka.

Menomatka

Ensimmäisen päivän tavoitteena oli ajella Tuusulasta Nilsiä Tahkovuorelle eli kohtuullisen pitkä taival noin kylmiltään. No matka sujui melkoisessa helteessä ensimmäiset 160 kilometriä 5-tietä ennen kuin Elma alkoi näyttää hermostumisen merkkejä ja koska Emilin syöttöaikakin oli lähellä pidimme ruoka- ja leikkitaun. Tyttären surkeasta ilmeestä viisaasti päätelin, ettei hänellä ollut kovinkaan mukavaa isän selän takana. Syykin löytyi nopeasti, selkä väsyi liian vähäisen tuen vuoksi. No, vähän pyyheiliinaa muovikassiin ja selkätuki oli valmis eikä muuta kuin menoksi taas.

Varkaudessa pysähdyttiin tankille ja syömään. Varkauden Portista löytyy viihdykettä vähän kaiken ikäisille. Emilille oli hyvä

Eväitten syönti on hauskaa.

hoituhuone, Elmale liukumäki ym. leluja, äidille tehtaanmyymälöitä ja isälle ylisuolainen pyttipannu. Nämä nykyajan huoltamravintolayhdistelmät ovat perheelliselle hyviä pysähdyspaikkoja, ainakin jos omat eväät on jo syöty.

Kuopioon saakka meni vielä ihan hyvin mutta ohikulkutien viimeisen sillan alla oli pakko pukea sadepuvut ja laittaa kuomu sivuvaunuun. Vettä tuli salamien säestyksellä kuin Esterin ... Elmale laitoin avokypärän ja visiirin jatkeeksi kaulurin, joka osoitautui liiankin tiiviiksi.

Kun jotenkin olimme päässeet ne surkean harmaat kuusikymmentä kilometriä Tahkolle oli tyttö jo tavallisen kurjan näköinen ja sillä aikaa kun hain respasta mökin avaimia, antoi Elma ylen. Ei tainnut hengitysilmia oikein päästä vaihtumaan.

No, äkkiä mökille ja ajovarusteet pois

päältä, muutama lasi vettä lapselle ja olut isälle niin vartin päästä kaikki oli jo ihan hyvin. Päätimme kuitenkin, ettei enää ajeta ihan yhtä pitkiä päivämatkoja mutta päätöksihän voi aina muuttaa ...

Emil ei päivän pituudesta ollut millänsäkään. Nukkui, söi, hymyili ja tuhlassa vaippojana.

Tahkolla vietimme pari yötä ja yritimme välipäivänä keksiä Elmale jotain tekemistä. Onneksi naapurimökissä oli pari saman ikäistä lasta joiden kanssa kului aika mukavasti. Harmiksemme ei paikalta löytynyt hiekkalaatikkoa, keinoja tai liukumäkeä. Ne ovat ehdottomat vaatimukset kun lasten viihtymistä ajatellaan. Toisaalta alue on rakennettu laskettelijoita varten, joten puutteen voi ymmärtää.

Tiistaina sitten jatkoimme matkaa ja tarkoituksena oli ajella vain Ouluun asti eli

Saksalaisturistit ihmeissään.

noin 300 km. Matka sujui kuitenkin niin jouhevasti, että löysimme itsemme illan- suussa Kemistä.

Matkalla tuli vastaa "Suomi juoksee"- väkeä. Hirveä ruljanssi tuntuu pyörivän juok- sijoiden ympärillä. Toinen toistaan kome- ampia matkailu- ym. autoja tuli vastaan kymmeniä kilometrejä ennen ja jälkeen itse juoksijoita jotka me kohtasimme sopivasti päällystystyömaan liepeillä. Toivottavasti se- kaan joutuneilla tavallisilla turisteilla oli pitkä pinna.

Ruokatauon pidimme Aarnipirtti-nimi- sessä paikassa. On jakeluasemaa, matka- muistomyymälää ja kahviota vähän nuh- jaantuneen tuntuissa hirsirakennuksessa. Tauolle pysähtyneet saksalaisturistit olivat ihan villeinä kun näkivät yhdistelmämme ja varsinkin pikku matkustajat. Siinä paloi fil- miä enemmänkin. Ja meikääinen ylpeänä

vieressä!

Elmakin oli todella mahtavalla fiiliksellä koko päivän. Lauleskeli ja naureskeli tork- kujen välillä, perille päästyämme hän il- moitti ylpeänä, että "emmä oksentanutkaan tänään yhtään"!

Kamat hotelliin, suihkuun, pizzalle, nuk- kumaan, aamiaiselle, kamat pyörään, tank- kaamaan ja kohti Muoniota.

Eikös kuulostakin helpolta. Totuus on toinen. Sanapari "kamat hotelliin" sisältää runsaan puolentunnin laukkujen ja pussu- koiden ym. tavaran retuuttamisen pyörältä hotellin aulaan, hissiin ja ainakin puolen kilometrin päässä olevaan huoneeseen. (Ja aamulla päinvastoin paitsi, että pakkaami- nen vie rutosti enemmän aikaa kuin purka- minen). Tällä välin perheen äiti on riisunut ja pissattanut lapset, pukenut uudelleen ja syöttänyt pojan ja ihmettelee, että eikö jo

lähdetä pizzalle, mitäs siinä vielä töpeksit. Että sillä lailla ...

Joka tapauksessa pääsimme aamulla mat- kaan kohtuuajassa ja Tornioon asti pysyim- me kuivina. Nyt jätin Elman kaulurin sen verran avoimeksi, ettei ollut yrjövaaraa ja homma toimi ihan hyvin. Aikaa oli lähdössä lipsahtanut sen verran, että poika vaati syöt- tötäuoan jo Aavasaksalla ja mikäs siinä, oli sen verran kurja sää, että tauko oli ihan paikallaan. Sateet loppuivat ennen Kolaria ja pienen pysähdyksen — pienetkin pysäh- dykset vievät muuten vähintään kolme vart- tia aikaa — jälkeen jatkoimme pohjoista kohti.

Vähän Kolarin jälkeen nähtiin sitten en- simmäiset elävät porot. En lakkaa ihmettele- mäst, miten voi olla niin resuisen ja tyhmän näköisiä eläimiä olemassa. Taitavia vaan silti ovat maastoitumaan.

Kuutisenkymmentä kilometriä ennen Muoniota alkoi polttoaineen varoitusvalo vilkkua ja viidenkymppin kohdalla se paloi koko ajan! Tuskanhiki otsalla ajelin viimei- set kilometrit ylenpalttisen taloudellisella tavalla ja pääsimme sittenkin onnellisesti Muonion Shellille. Siinä vaiheessa ei osan- nut edes säikähtää koko reissun korkeinta bensanhintaa. Tankkiin sopi runsaat 25 lit- raa, valmistaja ilmoittaa tilavuudeksi 25 lit- raa, joten oli jo aikakin tankata.

Sitten vaan kauppaan toteamaan, että I- oluella pitää illalla janonsa sammutaman ja kymmenen kilometriä myöhemmin olim- mekin jo mökin pihamaalla. Onneksi työn- antajani oli vuokrannut pari mökkiä (lähin-nä laskettelulomalaisille) Särkijärveltä ja niinpä varasinkin mökin heti kun tuli tieto kontrollin paikasta.

Lapset ja vaimo olivat viihtyneet tämän- kin päivän ihan mainiosti ja kun vielä pääsi saunaan niin mikäpä meillä oli ollessa. Ylen- palttinen valoisuus sai Elman vähän sekai- sin. Ei halunnut millään mennä nukkumaan

vaikka oli niin väsynyt, ettei meinannut tol- pillaan pysyä vaan lauleskeli ja tarinoi puo- lisekavia — ihan on lapsi tullut isäänsä.

Kontiossa

Perjantaiamuun mennessä ilma oli jääh- tynyt melkoisesti ja ennusteet lupailivat mel- koisen kurjaa jatkoakin, niinpä mieliala kont- rolliin lähtiessä ei ollut kovin korkealla. Meillä ei ollut varattuna sisämajoitusta Kon- tiossa joten sovimme jo etukäteen, että tu- lemme illalla takaisin Muonioon jos emme saa Emilille lämmintä yösiijaa.

Kontrollissa käytyämme (tuntui muuten erinomaisen mukavalta liimata neljä karhu- tarraa sivuvaunun tuulilasiin — kokeilkaa- pa) Guzzi vei meidät rallipaikalle tuotapi- kaa. Alkoi tiivis majapaikan hankkiminen. Järjestäjät ottivat tilanteemme todella tosis- saan ja selvästi huomasi heidän vilpittömän halunsa järjestää majoitus Marjolle ja pojal- le. Ilma oli todella niin kylmä, ettei teltassa imettämistä yms. voinut ajatellakaan. Ja on- nistuihan se! Yhdestä mökistä löytyi nurkka johon Emil äiteineen sopi ja minä pystyitin Elman kanssa teltan mökin viereen. Mieli- ala parani jo huomattavasti kun voimme jäädä yöksi Kontioon, sitähän varten koko reissuun oli lähdetty. Lämmin kiitos vielä kerran Vesa Vienolle ja kumppaneille.

Kun kamat oli purettu ja teltta pystyssä ryhdyimme suorittamaan normaaleja ko- koontumisajorituaaleja. Otettiin oluet ja läh- dettiin katsastamaan ympäristöä. Olivat pys- tittäneet komean teltan tunturiin. Siellä oli oikein mukava siemailla olutta ja ostaa mer- kejä lapsille suojassa tuulelta ja alkaneelta sateelta.

Lähdimme kuitenkin vielä kiertämään aluetta ja Marjo vetäytyi syöttötäuolle. Pala- simme Elman kanssa takaisin teltalle, jonne olikin jo majoittunut melkoinen määrä tuttu-

Ensimmäinen vuosilaatta ansaittu.

ja ja tuntemattomia kohtalotovereita. Aioin syödä hernesopat mutta älytön hinta pisti suunnitelmat uusiksi, olihan meillä omatkin sopat mukana. Jatkosta onkin varmaan olemassa 1200 erilaista tarinaa, toteampa tässä vaan, että se pahuksen telta kaatui niskaamme. Onneksi Emil ei vielä ehtinyt sisälle äitinsä kanssa. Me selvisimme kolhuitta kuten melkein kaikki muutkin.

Teltan menetys ei ainakaan parantanut fiiliksiä mutta motoristeille tutulla tyyneydellä väki siirtyi nauttimaan olemisestaan piskuisen ravintolaan ja omille teltoilleen. Harmittaa vaan järjestäjien puolesta. Ja sää jatkui yhtä mukavana.

Elmalle rupesi uni maittamaan yhden-toista tienoilla ja niinpä isä pääsi omille teilleen joksikin aikaa. Kahden maissa rupesi jo minuakin ramasemaan, joten ei muuta

kuin unta palloon, kunhan ensin olin vuorannut teltan katonkin muovilla. Uusi telta, eikä pahalainen pitänyt vettä!

Aamulla sitten tarkistamaan, miten mökiasujat olivat pärjänneet ja kuulemaan moitteet siitä, että minun ääneni oli kuulunut ylimmäisenä kun yöllä oli taas jankattu jotain turhaa ... Muuten oli yö ollut ihan OK ja Emil oli varsin hyvällä tuulella.

Lauantaiaamupäivä menikin rattoisasti leiriä purkaessa ja pyörää kuormatessa. Onneksi ilma oli seljennyt, ettei sateessa tarvinnut touhuta. Olimme päättäneet lähteä takaisin Muonion mökille ottamaan vauhtia kotimatkaa varten. Yhteen mennessä kuorma olikin taas kunnossa ja lähdin ruokajonoon. Jos oli Kontio muutenkin ikimuistettava niin se soppa vaan vahvasti tunnetta ... Oli pa mauttomin lihasoppa mitä olen syönyt.

Perhe pyörän päälle, hyvästelyjä, vilkkuksia ja niin oli monin tavoin erilainen Kontio meidän osaltamme ohi. Ensi vuonna taidetaankin taas olla itse tiskin takana.

Kotia kohti

Päätimme ajaa kotiin kohtuullisen nopeasti koska seuraavana viikonloppuna olisi Saaristoajo ja tuntui hyvältä ajatukselta käydä kotona vähän huilaamassa.

Sunnuntaina ilma oli parantunut huomattavasti ja siitä tulikin todella miellyttävä matkapäivä. Komeat maisemat, hyväpintainen tie, vähäinen liikenne ja auringonpaiste ynnä kohtuullinen myötätuuli vahvistivat jälleen uskoamme moottoripyöräilyn yliveritaisuuteen. Ajoimme Rovaniemen kautta Ouluun, josta maanantaina jatkoimme Saarijärvelle ja sieltä tiistaina Tampereen kautta kotiin.

Maanantaiaamuna hotellin pihassa kuulin huhua, että joku seitsemänviikkoinen

"Olisko jossain tuulensuojaa?"

olisi voittanut nuorimman osallistujan karhun ja elämme yhä siinä uskossa, että meidän Emilimme sen täytyy olla. Vielä emme ole saaneet virallista vahvistusta asialle ... Olisihan se ihan mukavaa — molemmilla lapsilla Kontiokarhu. Elmahan sai omansa Kiilopäällä -90 ollessaan 5 kuukauden ikäisenä mukana rallissa.

Tiistaina ajoimme Särkäniemeen koska halusimme antaa Elmalle muutakin hupia kuin Guzzilla matkustaminen. On vaikeaa vaikeaa kuvailla sitä tunnetta jonka aikuinen kokee katsoessaan lapsensa riemuitsevia kasvoja kun tämä matkustaa possujunassa tai keinuu merirosvolaiivassa.

Mukavan rennon ja aurinkoisen iltopäivän (paitsi, että vaimo hukkasi satasen jonnekin) jälkeen olikin jo kummallakin kova kiire kotiin. On jotenkin helpottavaa kun

kääntyy kotipihalle ja mieleen tulee ajatus: "jihuu, perillä ollaan ja kaikki on kunnossa, ehjänä selvittiin!". Elmalla oli kuulemma possujunaakin riemukkaampi ilme kun hän huomasi, että käännytään kotitielle. Ja Emil nukkui.

Päällimmäisenä tunnelmana reissusta jäi hyvä mieli. Todettiin Marjon kanssa, että riitelimme paljon herkemmin ja ihan mitätömistä asioista silloin kun vielä keskenämme matkailtiin. Lasten kanssa on aina etusijalla heidän hyvinvointinsa ja viihtymisensä. Ja kun lapsilla on kivaa on sitä myös vanhemmilla.

Moottoripyörällä matkaileminen on hauskaa ja koko perheen mukanaolo teke siitä todellisen nautinnon.

Todistaa Kaijus

Syysilta

On jälleen aika kyysysiläisten ja tourinkilaisten
kokoontua yhteiseen syysiltaan!

Säynäniemi

5. - 6.9.-92

Oriveden Säynäniemessä (***) on mahdollisuus sekä mökkimajoitukseen että telttapaikaan. Meille on varattuna molempia sekä tietenkin sauna ja yhteiset tilat; ulkona on myös mukava nuotiopaikka. On siis syytä varata omat eväät, mikäli mielit syödä kioskiruokaa vahvenpaa.

Illanviettoon kuuluu myös ohjelmallista menoa ja meinikiä!

Mökkihinta/hlö/vrk vaihtelee 25 - 50 mk:aan riippuen mökin koosta. Telttapaikkaa mielivät voivat kysellä syyshintaa erikseen varausta tehdessään. Aamiainen, jolla jaksaa pitkälle päivään, maksaa 20 mk.

Majoitusvaraukset: Pertti Saarenheimo Puh. koti 931 - 3347 245
työ 931 - 3352 561

TERVETULO A SYYSILTAAN!

MP 69 Minna Ilvonen
k. 90 - 296 3232
t. 90 - 299 2489

Virrat
Mänttä
TFMK Tapio Karvonen
kt 66 ja 58 k. 90 - 608 123
t. 90 - 437 8306

Jyväskylä

Orivesi

vt 9

Tampere vt 9

Säynäniemi, 6 km Orivedelta

tie 324

Kangasala

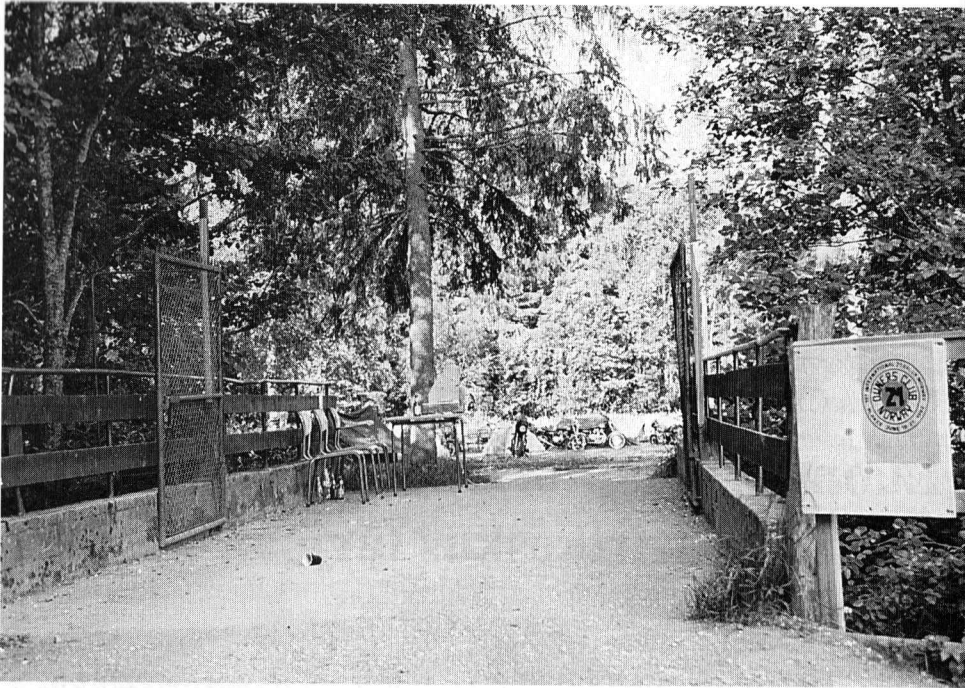

Luonto- ja motoristiystävällinen kurssi- ja leirikeskus tarjoaa sinulle

- * luontopolkuja, uimaranta, melonta- ja moottorikelkka-
reittejä, ohjelmapalvelut
- * kahvio, ruokala, matkamuistomyymälä
- * majoitusta hotellitasosta eräkämppiin
- * leirintäalue, asuntovaunualue
- * päärakennuksesta 1,5 km päässä sijaitseva Metsäkämp-
pä (29 vuodepaikkaa) on kuin luotu kokoontumisajoille
- * harraste- ja kokoustilat 1 - 80 hengelle
- * SRM-ketjun edulliset hinnat!

TERVETULO A!

Rautaaaran Metsäkartano
73900 Rautavaara
Puh 971 - 780 510
Fax 971 - 780 515

Gateway to heaven — Z-heaven.

Asfalttisoturit Norjassa

Juhannusta voi viettää tuhannella eri tavalla. Keväällä selailtuani SMC:n kalenturia olin pudota tuolilta. Sieltä löytyi juuri juhannuksen aikoihin alan miesten tapahtuma eli 1:st International Z1 Rally, Norway 19. - 21. kesäkuuta. Tämmöistä olen odottanut jo kauan. Ralli on tarkoitettu ainoastaan Kawasakeille 900/1000 (1973 - 1980), ajajille ja matkustajille. Järjestäjänä oli Z1 Owners Club Norway.

Sitten alkoikin ST Kawani ja kaverin vanhan Ysi-Kawan fiksaus matkaa varten. Olin itse ajatellut pitää väli vuoden ajamisen, kun on nuo pelimarkat vähemmällä nyt "laman" aikana. Mutta ei, niin kai se on ettei kesää ilman Kawaa. Ikäväkseni huomasin,

että maahantuoja oli nostanut varaosien hintoja reippaasti.

Matkaliput tilattiin Tukholman Viking Lineltä saatiin puolet halvemmalla kuin täältä järjestömän verotuksen riivaamasta Suomesta. Liput tulivat postiennakolla sopivasti. Lippu on tosin 5 lipun sarjalippu yhteensuuntaan Helsinki — Tukholma. Lähdimme kolmestaan minä, Jaana ja Puumalaisen Kari 17.6. klo 19.30. Jätimme stadin taaksemme ja nautiskelimme Cinderellan seisovanpöydän antimia. Illalla nykäistiin parit ohrapirtelöt huiviin. Kävimme moikkaamassa Wikströmin Inaa, joka on töissä tällä laivalla. Sitten rupesikin uni maittamaan, olihan huomenna ajopäivä tiedossa.

Tree roadwarriours.

Ruotsin läpi

Aamulla Tukholmassa ostimme terminaalista liput takaisinpäin seuraavan viikon tiistaiksi Meriellaan. Tukholman liikennettä aikamme sotkettuamme lähdimme ajamaan E4:sta alaspäin. Sää oli pilvinen, muttei satanut. Ruotsissa ei tunnu muut moikkailevan kuin isojen pyörien kuskit.

Sitten käännyimme E3:lle ja E18:lle kohti Norjaa ja Osloa, jonka lähellä tuleva kokoontuminen olisi. Ruotsin liikenne poikkeaa aika paljon Suomen vastaavasta, täällä ajetaan aika paljon pientareita käyttäen. Peilejä joutuu käyttämään ahkerasti. Välillä on uhkaavia tilanteita, kun vastaantulevia ohitetaan ja samaan aikaan itseäsi myös.

Aika reiluja nopeuksia käyttävät nämä

ruotsalaiset. Lujaa sai ajaa, ettei aina joku olisi ohittelemassa. Tiet ovat sileitä, leveitä ja suoraa, ei niistä paljon nauti.

Arborgassa kävimme postissa vaihtamassa lisää pelinappuloita, "Norske Krunor, Tack". Päivä oli lämpimimmillään, ostimme vielä lisää filmiä kameraan, saa sitten napsia kuvia. Jatkoimme matkaa ja saimme ajella sadepilven perässä, kunnes nälkä rupesi tuntumaan, pysähdyimme nakille ja muussille.

Norjaan

Sää jatkui hieman epävakaisena aina Norjan rajalle asti, jonka jälkeen aurinko alkoi paistelemaan meitä edestäpäin. Norjan puolella tiet paranivat oleellisesti, kapeita, kurvikkaita ja hyväpintaisia. Kunnon prä-

The pearl.

käpolkuja. Ja sitä riitti melkein Osloon asti, jossa on moottoritie sisääntulotienä. Siellä on myös tietullit, mutta moottoripyörät on vapautettu maksusta, heidän valvontakameransa kun kuvaavat ajoneuvoja edestä ja pyörän kilvethän on onneksi takana.

Oslo on upea ilmestys rinteessä olevine taloineen oikealla ja merenlahti vasemmalla. Komea kaupunki kaikenkaikkiaan. Jaana oli varannut hotellin Suomesta etukäteen ja hetken koordinoituamme löysimmekin Anker-hotellin. Seudulla oli aika paljon tummaihoisia tyyppisiä kadulla. Rupesin funtsimaan, että mihin pyörät yöksi, mutta hotellin portieeri sanoi heti, että ajakaa ne hotellin lukolliseen parkkihalliin.

Purettuamme kamelimme siirryimme hotellihuoneeseen. Ei mikään erikoinen, mutta ihan OK. Suihkun jälkeen ruoto suoraks' ja unta kuulaan. Aamulla virkeinä he-

rättyämme, söimme aamiaisen hotellissa ja lähdimme tallustelemaan Oslon katuja. Sää oli aurinkoinen ja lämmin. Tullessamme takaisin hotellin, Jaana soitti yhteyskenkällemme Arildille, joka lupasi noukkia meidät mukaan.

Sovittuun aikaan Arild sitten tulikin ja vähän pirun hienosti entisöidyillä -78 Z1000 Kawallaan. Ekstrana oli vielä 9-Kawan 4 - 4 putket ja äänet olivat kuin suoraan 70-luvulta. Tyyli oli Oslossa aika yleinen. Arild vaikutti mukavalta ja ystävälliseltä kaverilta. Lähdimme sitten yhdelle Shellille tankkaamaan ja odottelemaan paria Arildin kaveria, jotka olivat luvannet tulla sinne. Aikamme juteltuamme näistä mainiosta Kawoista, kaverit tulivatkin.

Kerhon vetäjä Kurt ja yksi toinen kaveri. Kurtilla oli talli siinä lähellä ja siellä oli pari projektia lukuisine osineen. Toinen oli har-

Z-couple; Kurt and his girlfriend.

vinainen Kawasaki 750 Z2 -74, joka on kuin kopio 900 Z1:stä, vain poraus, isku ja kaasarit ovat pienemmät kuin isoveljessään. Norjassa niitä on vain 2, ja ne kelpuutettiin siihen kerhoon myös. Sumekolta pyöristä myöhemmin kysytyäni Jussi Tele kertoi Suomeenkin tuodun 10 kpl. Olisi kiva nähdä sellaisia Suomessakin. Toinen pyörä tallissa 750 "Triple Kawa".

Sitten lähdimmekin joukolla murisemaan kohti Blakeria ja Bruvollenia, joka oli rallipaikkana. Läpi hienojen maalaismaaisemien ja tiukkojen mutkateiden saavuimmekin paikalle, jossa oli jo ryhmä Kawailijoita telttoineen. Äijät pölpöttivät norjaa ja ihmettelivät, mistä olimme kotoisin. Yhteinen kielihän oli muutama olut ja englantia.

Rallipaikka Bruvollen on vanha tanssilaiva (katettu), ison pihanurmikon kera. Siellä kävi kuulemma joskus 60-luvulla Kinks-

yhtye soittamassa, tulivat kuulemma oikein helikopterilla.

Kurt puhui erinomaisesti englantia ja pitkä tovi juteltiin heidän kerhostaan ja Kawoista. Kurt kyseli olisiko Suomessa halukkuutta perustaa oma Z1 Owners Club. Lupasin tiedustella asiaa, ajatus kyllä kiehoi. Onhan Suomessakin varmaan yli 100 tuon ajan pyörää jäljellä.

Paikalla oli baaritiski, josta sai ostaa ruokaa ja juomaa ym. Oikeat wc:tkin alueelta löytyivät. Rallin sisäänpääsymaksu oli 70 Nkr ja saimme metallisen rintamerkin korallista. Ilta tuli nopeasti ja lisää pyöriä tuli paikalle. Todella hienoja pelejä, ei uskoisi vanhimpien olevan jopa 20-vuotiaita. Heidän kerhollaan on suorat ja nopeat yhteydet Japaniin Kawan tehtaille ja myös USA:han osien puolesta. Kawa spesialisti Björn Ivar Larsen, joka on Norjan Kawasaki Triple

A viking and his vikingboat.

Owners Clubin presidentti, kertoi siinä jutustellessamme, että melkein osa kuin osa, olisi toimitusaika tilauksesta hänelle 2 viikkoa. Se on jo aika nopeasti luvattu. Todella ripeätä, kun on tottunut Suomessa välillä puolen vuodenkin toimitusaikoihin.

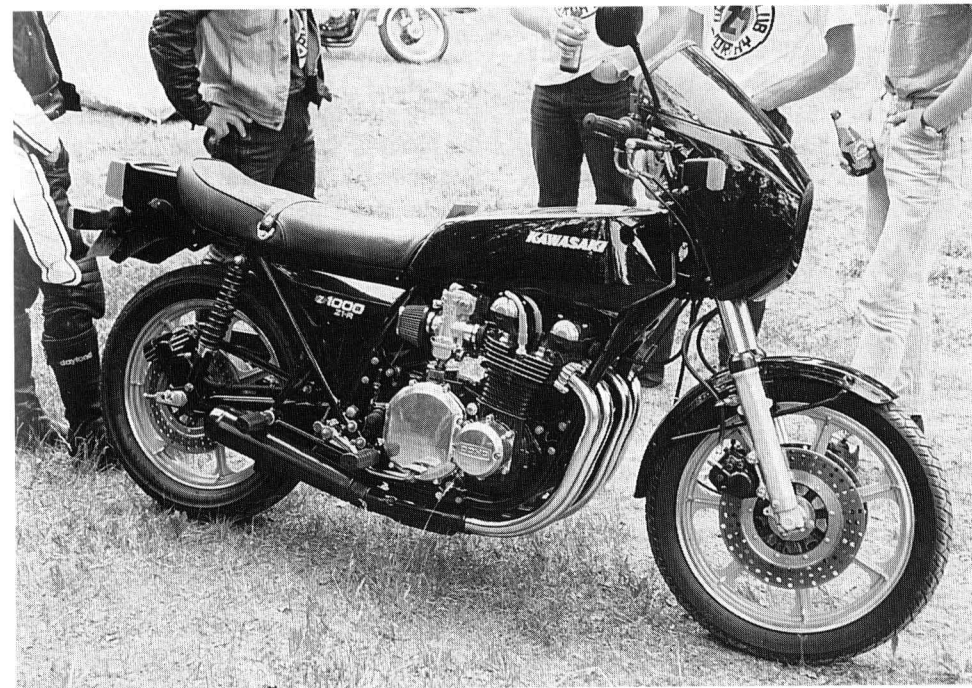
Äijät rupesivat melkein nauramaan, kun kerroin mitä jokin osa maksaa Suomessa. He saavat osat tosi edullisesti. En miettinyt kahata kertaa liittyessäni kerhoon. Aika hyvä sijoitus sadalle kruunulle. Heillä ilmestyy kerholehti 4 kertaa vuodessa, joka on täynnä Kawa asiaa. Teksti on norjaksi, joka muistuttaa paljon ruotsia. Melkein kaikki mallit olivat edustettuina paikalla.

Ensimmäiset 9-Kawat tulivat Norjaan vasta -74, joten Puumalaisen -72, runkonumerolla 1505 oli vanhin ja myös käytetyimmän näköinen, ties kuinka monta omistajaa ollut. Omani edusti taas nuorinta, koska

Norjaan tuotiin viimeinen ST vuonna -79 ja omani on -80.

Yö tuli nopeasti ja jytä soi lavalla. Ei paljon nukuttu sinä yönä. Jengi kukkui vielä aamullakin, tosin pois oli suomalaiskokoon-tumisien rähinä, kun brenkkua vedetään. Aamu oli aurinkoinen ja lämmin. Päivällä kävimme Oslossa mutkan, mukavia tunneleita. Testattiin paikallinen Mc Donalds, hyvää oli roskaruoka täälläkin.

Takaisin tullessamme oli muutamia pyöriä tullut lisää, yksi -74 Z1 tuli paikalle peräkärjyssä, pyörä oli entisoitytäysin. Ei ollut vielä savuja otettu. Illalla oli sitten kilpailuja, pyörät pistettiin yhteen riviin ja niistä sai äänestää jokainen parhaan originaalin ja parhaan modifioidun. Molemmat olivat Z1-R:ä, toinen hieno alkuperäisyksilö ja toinen hyvällä maulla rakennettu, jossa oli isot Keihin CR-kaasarit ym. huippupali-

The best modified.

koita yhdistettynä huippu maalauksen koko pyörässä.

Palkintoina oli tietysti Kawan kullattu mäntä veiveineen kiinni jalustassa, jossa luki mistä ko. palkinto oli ansaittu. Pisimman matkan voitti ruotsalainen, joka oli tullut Malmöstä. Vähällä oli ettei saatu maljaa. Toinen kilpailu oli kysymyslappuja, jotka oli piilotettu eripuolille rallialuetta. Niissä oli kinkkisiä kysymyksiä Kawoista. Kurt käänsi englanniksi meille ne, mitä emme ymmärtäneet. Vaan eipä itsekään tiedetty kuin puolet oikein. Palkintona oli juoda olutta niin paljon kuin tunnissa ehtii. Yllättävän hyvää oli Norjalainen II-luokan olut. Vastaa Suomen keppanaa.

Seuraavana yönä tuli vähän nukuttuakin. Aamulla tuli pikku sade. Lähdimme Puumalaisen kanssa kiertelemään seudun pikkuteitä. Tosi hyviä olivatkin, Suomessa vastaavia

tuskin löytyy, tai on vähän. Tosi hienoa seutua. Takaisin tullessamme alkoi porukka lähteä kukin tahoilleen. Ilmat olivat olleet hienot koko rallin ajan ja itse ralli ylitti odotukseni täysin, kunnan porukka ja kunnan pyörät, voiko Z-mies enempää vaatia. Kurt kävi Oslossa ja toi meille kolmelle T-paidat, joissa oli kerhon logo. Ostin Kurtilta viime vuoden kerholehdet samalla. Lupasivat meille yöpaikan parioksi yöksi Oslossa heidän paikallisen kerhon Manglerud MC-Clubin tiloissa. Tosi vieraanvaraisia kave-reita nämä Kurt ja Arid.

Pojat siivosivat rallialueen ja sitten Arild käski meidän tulla hänen kotiinsa käymään suihkussa. No me menimme ja suihkun raikkaina söimme pizzat, jotka Arild haki. Kurt kävi kylässä ja teimme hänen kansaan treffit huomiseksi samalle huoltikselle, missä tavattiinkin.

Lähdimme illalla Arildin ja hänen kaverinsa kanssa ajelulle tutustumaan Osloon ilta-menoon. Parkkeerasimme pyörät Strandiin ja lähdimme kävellen katselemaan. Oslossa saa motukalla ajaa myös bussi / taksilinjoja pitkin. Ruuhkat olivat illallakin Oslossa melkoiset. Sitten menimme nukkumaan klubille ja aamulla lähdimme taas ajelemaan. Otimme kuvia Strandilta. Aamu oli tosi lämmin. Istuskeltiin rannassa ja nautittiin lomasta, sitten lähdimme suunnistamaan sovittuun paikkaan ja aikamme eksyilyämme löysimme perille. Kurt tulikin melko pian ja hän neuvoi hyvä pizzapaikan, joka aukeaa iltpäivällä. Kurt vei meidät eräseen Kawa-liikkeeseen, Safe MC-nimiseen. Siellä olikin paljon vehkeitä myynnissä. Ysi-Kawan uudet alkuperäiset osat, tankki, sivukopat, peräscoppi + hilut 7500 Nkr, osat olivat tuliteriä. Tietää mistä osia saa tästä lähtien. Aikamme juteltuamme Kurt joutui lähtemään. Hyvästelimme hänet ja lähdimme käymään Holmenkollenilla, korvat paukkuun ajoimme ylös. Ja huipulla tuulee. Sitten menimme pizzeriaan syömään isot, mutta tyyriit pizzat. Kuvat täynnä menimme klubille sulattelemaan niitä ja jonkun ajan päästä Arild tuli sinne ja kysyi lähtisimmekö ajelemaan. No, mehän menimme ja ajelimme Oslossa koko illan. Yhdessä pitkässä tunnelissa, kun ei autoja näkynyt heitimme lämät kattoon ja nautimme vauhdista, hyvin kaikui. Illalla menimme Arildin luokse kahville ja yö saapui pian.

Moto-osat kerhoetu

Käytetyt varaosat erikoishintaan jäsenkortin esittämällä.

Nyt myös katteiden korjaukset ja maalaukset

Sammonkatu 64

33540 TAMPERE

Puh. (931) 557 444

Kotiinpäin

Tuli aika hyvästellä Arildkin. Kutsuimme hänet ja Kurtin käymään joskus meillä Suomessakin. Lupasivat harkita asiaa. Uni maistui taas klubilla ja heräsimme varhain aamulla pakkailemaan tavarat ja lähdimme kohti Tukholmaa. Ilma oli kirkas mutta kylmä. Palasimme samaa reittiä, jota pitkin tulimme, jotta ehtisimme laivaan, joka lähtisi klo 18.00. Ruotsin läpiajo on vähän semmoista pakkopullaa, pitäisi kai käyttää pienempiä teitä. Tukholmassa sotkettuamme löysimme terminaalin, jossa potski jo odotteli.

Hytit eivät olleet niin hyvät kuin Cindrellassa, mutta ihan OK. Söimme ja menimme nukkumaan, aamulla tulimme Helsinkiin. Puumalainen meni omille tahoilleen ja me myös. Pyörät toimivat koko matkan moitteettomasti ja ilmat olivat tosi hyvät.

Rupesi vain kytämään ajatus perustaa Suomeen oma Z1 Owners Club. Z-miehet ja naiset, kirjoitelkaa tai soitelkaa, jos jutussa olisi ideaa. Lisätietoja saa minulta ja osoitetiedot löytyvät sivulta 3.

**Kassanhoitaja
Matti Korhonen**

P.S. Special tanks to Kurt Jensen and Arild Hafsaas.

Niksimotoristi

Kypärän puhdistukseen soveltuu erinomaisesti ns. pumppupullossa myytävä huonekalukiilloite "Pled". Pese ensin hyönteisten jäänteet vedellä pois. Suihkuta kuivaan visiiriin huonekalukiilloitetta ja levitä sekä kiilloita esim. talouspaperilla, tarvittaessa molemmin puolin. Visiirin pintaa syntyy heijastamaton vettä ja likaa hylkivä kalvo.

Enduropyöriin tarkoitettu pienehkö tankkilaukku toimii hyvin "kyykkypyörässä" "nuringpään" asennettuna.

Puuvillaiset talouskäsineiden sisähanskat ovat edullinen ja lämmin tapa suojata kalliit ajohansikkaat sisäpuoliselta likaantumiselta. Hinta noin 2,50 mk.

Ajon aikana kostuneiden sukkiensa yms. kuivaus onnistuu teltaileissa varsin helposti, kun otat ne mukaasi makuupussin sisään nukkumaan mennessäsi.

Kun kylmä yllättää matkan aikana, eikä ole mahdollisuutta pysähtyä lämmittelemään kokeile isometrisiä harjoituksia: Yritä tavuttaa pyöräsi ohjaustangon päitä toisiaan kohti jaksoittaisesti. Väännä, laske hitaasti viiteen, hellitä ja hetken kuluttua sama uudelleen. Saman voit tehdä jaloilla puristamalla tankkia tai moottoria. Myös pakaralihaksia voit voimistuttaa. Keho lämpenee, kunto nousee ja kaikki tämä pyörää pysäyttämättä ja huomiota herättämättä. (Toim. huom. Älä polta itseäsi kuumassa moottorisessa.)

Ketjut kannattaa suorittaa aina väittömästi ajon jälkeen. Kuumaan ketjuun ketju-rasva tunkeutuu ja tarttuu hyvin.

Eeva Vartia

MP-Lehden tilausmaksut vuodelle 1992.

MP69:n jäsenenä sinulla on edelleen mahdollisuus saada 15% alennus normaalihinnoista.

Tilauhinnat ovat seuraavat:

Vuositilaus	240,- mk	(norm. 285,- mk)
Kestotilaus	225,- mk	(norm. 265,- mk)
VIP-Club	265,- mk	(norm. 315,- mk)

Tuulen ja sateen suojaa...

Kontioralli -92

Enontekiön Palojärven pieni kylä koki varmasti koko olemassaolevan aikakautensa suurimman asutusryntäyksen, kun 1330 motoristia pystyttivät teltojaan tunturikoivikon kätköihin. Mikään ei voi näköjään estää motoristia saapumasta Kontioon, ei edes torstai ja perjantain kurja ja kylmä sää, eikä etäisyys, sillä montaa sataa kilometriä pohjoisemmaksi ei Euroopassa pääse.

Muutammat harvat mökit myytiin jo osin ennen ensimmäisen asiasta tietävän Motoristin ilmestymistä. Suurin osa osallistujista pystytti kuitenkin telttansa tunturikoivujen huomaan. Perjantain sateinen ilma ja kylmä sää eivät kyenneet pahemmin tunnelmaa latistamaan, sillä motoristi on osannut varautua tähän rakentamalla mitä ihmeelli-

sempiä nuotiokatos-yhdistelmiä, joten juttustelu ja ilonpito ei sateesta pahemmin kärsinyt.

Tunturissa tuulee...

Tämän Kontion yhdeksi vetonaulaksi oli hankittu n. 3000 henkeä vetävä herätysteltta, johon järjestäjät olivat sijoittaneet kaiken toiminnan; kerhotavarakaupan, baarin, ruokailun, esiintymislavan ym. Järjestäjien ja teltassa sisälläolijoiden kauhuksi koko perjantain vallinnut navakka tuuli taittoi kaikki 3 teltan keskipyvästä, joten teltan katto putosi sisälläolijoiden niskaan. Ihme ja kumma suuremmilta vahingoilta säästyttiin, vain

Saksalainen teräskaarikorsu Äkänsenvan saksalaisilla asemilla Jyrämässä.

muutama henki vietiin ambulanssilla paikkauttamaan saamiaan ruuheita. Teltan hajoaminen tiesi unetonta yötä järjestäjille, kun he joutuivat yhdessä yössä rakentamaan myyntikojut ja ruokailupaikan uuteen uskoon. No, tästä ei ainakaan minun silmäni sen suurempaa haittaa ollut. Paikallinen isäntä, joka vastasi alueen oluen tarjoilusta luuli teltan romahtamisen armotta tietävän mailmanloppua, mutta lauantai-iltana isännän mieli oli jo muuttunut. Kehui vaan, että "Nämähän on ihan hulluja juomaan".

Launatain ruokalistalla oli tällä kertaa lihasoppaa, joka ainakin toimittajan mielestä oli hyvää ja maukasta. Harmi vain, ettei tällä yhdellä lautasellisella kyllä kovin pitkälle pötkitty. No, jokaisella oli tietysti sen verran omia eväitä, ettei ihan nälkään kuoltu. Kuuluuhan Kontioon ja kesään, että makkaraa pitää paistaa ja palan painikkeeksi jotain lämmintä, vaikkapa teetä, jossa on

vähän hunajaa ja loraus rom... Hups, ei nyt sentään, mutta kyllä se lämmitti.

Retkeilyä

Lauantaina sää selkeni, kuin joku olisi luudalla lakaissut sadepilvet taivaalta ja aurinko rupesi kuivattamaan telttakylää. Sen verran taisi pitkä ajomatka ja edellispäivän huono sää sekä juhliminen viedä osallistujien voimia, ettei ohjelmalehtisessä mainitulle retkelle Jyrämän linnoitusalueelle ilmestynyt kuin parikymmentä virkeintä motoristia. Sääli, sillä paikkakuntalaiset olivat varautuneet kuuleman mukaan 1200 motoristin kahvittamiseen ja ruokkimiseen. No, sitä paremmin oli tilaa kiertää tunturiin louhituista saksalaisista asemista ja luoda itselleen kuva saksalaisten sotilaiden elämästä tällä kallioisella tunturilla. Korsut ja asemat oli-

Rauhallista leirielämää.

vat suurelta osalta entisöity, joten parin kilometrin opastettu kävely juoksuhaudoissa ei liikoja vaatinut. On siinä vaan ollut herroilla sotilailla hakkaamista, kun juoksuhautoja ja korsuja ovat kallioiseen tunturiin nakertaneet. Pari tuntia Sissi Ollin (toista ryhmää veti paikallinen opas) kierrokseen meni, jonka jälkeen tämä sotilasasiantuntijaryhmä teki rynnäkön paikkakuntalaisten kahvin ja pullan kimppuun. Nälkäisimmille oli vielä tarjolla makkaraa, jota järjestäjät joutuivat myymään pilkkahinnalla pois, osanottajapulan takia.

Päivän päätös

Jos näin voi sanoa, sillä päivän päättymistä ja illan alkaminen piti varmistaa kellosta, kun oli niin valoisa. No, joka tapauksessa iltaohjelman avasi ja juonsi järjestäjien paikalle hankkima huuliveikko ja juontaja **Arto**

Pohjalainen, joka juttuja kertomalla veryytteli Kontiokansan äänijänteitä.

Kontiokarhut jaettiin tavalliseen tapaan, mutta tällä kertaa jaettiin vielä yksi ylimääräinen "Taistelijan Karhu", joka luovutettiin isälle ja 2 virolaispojalle, jotka tulivat isänsä 250 cc:n Jawan perässä mopoilla. Näillä kaksospojilla oli rehellisesti sanottuna ikää 12 vuotta, tunnusti isä. Virossa mopokortin saa 14 vuotiaana, mutta ketäpä se kiinnostaisi Suomessa. Pojat ovat varmasti karhunsansa ansainneet sitkeydellään, ajamalla 40 km/h läpi Suomen, satoi tai paistoi. Me törmäsimme tähän karavaaniin, "sorsapoikueeseen", pari kertaa matkan aikana ja aina he olivat menossa sinnikkäästi eteenpäin. Nostan suoritukselle hattua, jos semoista käyttäisin.

Loppuyö kului sitten taas nuotiolla istuksien ja juttuja kuunnellen ja kierrelen katselemassa löytyisikö tuttuja tai uusia ideoita, joita voisi toteuttaa ensi vuonna. Viimeiset äänet meidän omalta nuotiopaikalta

Arnold Baltissen ja Moto Estonian lasimalja, Risto Liukkonen, Petri Ruutikainen, Sanna Antila, Jan Peter Kivelä, Igor Ellisson. Emil Ekblad ja Ritva Heino ovat kuvasta karussa. taisivat kuulua joskus 5 - 6 aikaan.

pyörä, siivota jälkensä ja suunnata etupyörä kohti Etelä-Suomea.

Mielestäni järjestäjät selvisivät urakastaan kiitettävästi, ottaen huomioon, että heidän suunnitelmansa perustuivat kovaonniseen teltaan ja ohjelmaa tellassa. Katastrofista onneksi vältyttiin ja järjestäjät osoittivat oivaa organisaatiokykyä pelastamalla sen, mikä pelastettavissa oli, eli koko Kontiorallin. Kiitos heille. **Terveisin Jarkko**

Summasummararum

Sunnuntaiaamuna yleinen levottomuus alkoi pikkuhiljaa vallata osallistujia. Alkoi kahden päivän paikallaanolo käydä tukalaksi, pitää päästä ajamaan. Aamupalan (a' 25,-) jälkeen olikin sitten hyvä aika pakata

Palkitut:

Taistelijan Karhu:

Nuorin osanottaja:

Pisin matka nainen:

Pisin matka mies:

Eteläisin osanottaja:

125 cc, mies:

125 cc, nainen:

Pisin matka ulkolainen nainen:

Pisin matka ulkolainen mies:

Igor Ellisson ja pojat, Eestistä

Emil Ekblad, ikä 7 vkoa, Tuusula

Ritva Heino, Helsinki

Risto Liukkonen, Kirkkonummi

Jan Peter Kivelä, Tammisaari

Petri Ruutikainen, Raisio

Sanna Antila, Tampere

Viveke Synnove, Hestnes, Norge

Arnold Balltissen, Hollanti

HEI HEMMOT!!!

Vuosi on kulunut, nimittäin se virallinen toiminta kausi, ja on aika suunnitella ensitalven pippaloita, kerrata kulunutta ja laittaa se paperille. Eli pitäis tehdä toimintakertomus kuluneelta vuodelta, samoin seuraavan vuoden toimintasuunnitelma niinku sillee virallisemmin.

Olis kiva jos saatais se HeMMo-logo aikaiseksi, voitais duunaila viirejä, paitoja, tarroja sun muuta krääsää. Toivottavasti mahdollisimman moni tulee paikan päälle elokuun kerhoiltaan, joka on samalla alajaoksen vuosikokous. Nyt on juuri Sinun mahdollisuutesi vaikuttaa tulevaan toimintaan. Siis saavuthan!

Syksyn kerhoillat vietetään joka kuun vika maanantai Kisahallilla.

Paikka on tarkemmin Nuorten liikennetoimintakeskus, osoite Paavo Nurmenkuja 1, sisään mennään sieltä takapuolelta, poliisiaseman vierestä. Kellonaika olis siinä puoli seitsemästä tonne yhdeksän pintaan

Kerhoillat seuraavasti:

- 31.8. Vuosikokous
- 28.9. Ohjelma auki
- 26.10. Kontiopalaveri
- 30.11. Ohjelma auki

Pikkujouluista, Nyyttäreistä ja Laskiaisriehasta sovitaan sitte kerhoilloissa. Heti vaan funtsimaan voisitko sinä olla mukana järjestelyhommissa. Mitä muuta haluaisit kuuluvan ohjelmaan? Tuu Kisikselle kertomaan.

Tapahtumarikasta syksyä toivotellen
Jutta

Motoristin maailma

Ei se minne menee,
ei se ole tärkeää.
Ei se mitä näkee, kuulee,
ei se ole tärkeää.

Ei ehkä sekään,
mitä kokee,
mitä tuntee,
ehkei sekään ole tärkeää.

Se että on on matkalla,
se on tärkeää,
se että on menossa pois jostakin,
se on tärkeää.

Se että matkaa kohden nousevaa aurinkoa,
se on tärkeää.
se että vastaa täydenkuun kutsuun,
se on tärkeää

O.R. 14.6.1992

\$Myytävänä\$

Myyn seuraavat kaapin perälle lojumaan jääneet mp-kamat:

Takaiskari ÖHLINS BM 4415
- huippuiskari lisäsäiliöllä
- todella monipuoliset säädöt (sisään- ja ulosvaimennus, jousen esijännitys)
- sopii BMW K 75 ja K 100
- kuin uusi, ajettu vain n. 3 tkm viime kesänä
- hp. 2300 mk (uuden hinta n. 3300 mk)

WEIGL TELEFIX - etuteskooppien väliin asennettava jäykistin
- oiva lääke vetelältä tuntuvaan keulaan
- sopii ainakin seuraaviin Honda-malleihin: CB 250 & 450, CM 400 ja CX 500 (sekä katumallit että customit)
- uusi
- hp 400 mk (uusi n. 600 mk)

Tiedustelut: Jukka Perälä, kotipuh (931) 186 085, työpuh. (931) 163 326

Murjotti huoneessaan 22 vuotta

Bankok — Reuter

Nuori mies jonka vanhemmat eivät ostaneet hänelle moottoripyörää lukitsi itsensä huoneeseen ja on pysynyt siellä jo 22 vuotta, kertoi thaimaalaislehti tiistaina.

Nyt 42-vuotiaan **Dan Jaimun** vanhemmat kyselivät itku silmässä Päivän Uutiset-lehden lukijoilta neuvoa, miten he saisivat houkuteltua itsepäisen poikansa pois huoneesta. Vanhapoika ei ole poistunut pienestä makuuhuoneestaan 22 vuoteen. Huoneen varustuksena ovat lappu, radio ja wc-pytty.

Dan Jaimun salii vain nuoremman siskonsa käydä luonaan. Hänelle tuodut ruuat pitää jättää oven ulkopuolelle.

Danin isän mukaan poika suuttui vuonna 1969 kun vanhemmat kieltäytyivät hankkimasta hänelle moottoripyörää.

£ Myydään \$

— BMW R 100 RS, vm. -87

- ajettu vain 32.000 km
- valkoinen
- BMW:n omat sivulaukut
- Myydään tarpeettomana, hinta tarjousten perusteeaa.
- kiinni saa varmimmin iltaisin ja viikonloppuisin Tommi 932 / 360 88

£ Ostetaan \$

Halutaan ostaa motoristintaivalta aloittelevalle naiselle sopiva, ensimmäinen, oma moottoripyörä. Mieluisa tyyppi on klassinen katupyörä, kuutiota olisi hyvä olla 400 - 600 välillä. Merkillä ei ole niin väliä, mutta kehonkuntoiset ja raaserit eivät kiinnosta. Soita ja kerro millaista olet kauppaamassa, kaikki tarjoukset harkitaan. Anki Kervinen (tai Arto Kylmänen) puh. työ 90 - 852 6558 ja koti 90 - 146 4458.

Hei HeMMot ja muut pääkaupunkiseudun motoristit

Kontio -93 lähestyy

Tuletko mukaan järjestämään?

Kokoonnumme taas 26.10.-92, klo 18.00 Helsingin kaupungin moottoripyöräkoululla, Paavo Nurmenkuja 1, Helsinki.

Nähdään, Taina Piispa

KADONNUT

Krauser-merkkinen merkkinen sivulaukku katosi paluumatkalla Kontiosta välillä Muonio — Äkäsjoki. Sisältö käsittää vaatteita ja tossut. Ota yhteys, jos olet nähnyt tai löytänyt kyseisen sivulaukun.

Terveisin: Simo Puputti
Nummentie
27500 Kauttua
Puh. 938 - 515 48

P.S. Lähetyskulut maksetaan.

Vanhuksilta pääsy kielletty.

K-18

Se oli sitten 5. kerta kun nuorisokokoon-tumisajo K-18 järjestettiin 12. - 14.6. Orive-den Siitamaan. Tällä kertaa päämäikkääjä-nä toimi Lyhteilän Kake. Kumma kyllä, aurinkokin näytti naamaansa lähes koko viikonlopun. Osallistujia paikalla oli par-haimmillaan liki 70, vaikka säiden puolesta olisi voinut odottaa vaikkapa esimerkiksi jopa 229 osallistujaa.

Ohjelmaakin mielikuvituksettomat nah-jus-järjestäjät olivat saaneet jonkinverran järjestettyä. Lajeina mainittakoon mm. pe-rinteisen hiihto, kypäräjuoksu ynnä laajaa yleistietoa vaativa tietokilpailu. Osallistuja-prosentti kipailussa oli noin 69,4.

Satunnaiset maailmanmatkaajamme ke-

räilivät palkintoja ympäri Suomen maan ja saivatkin ruhtinaallisesti kannatusta asial-leen vain yhtä nimeltämainitsematonta tam-perelaisyrittystä lukuunottamatta. Vaikka voihan sitä toisilla firmoilla mennä niin hyvin näinä aikoina, ettei moisille pummeil-le kannata muuta kuin VITTUILLA päin naamaa. Moisella toiminnalla varmasti tule-vaisuudenkin potentiaalinen asiakaskunta, ME nuoret, tulemme kyllä funteeraamaan toisenkin kerran keneltä rakkaimmat lelum-me ostamme.

Muuten kokoontumisajo sujuikin muka-vissa merkeissä ilman isompia hässäköitä ja yleinen siisteys ja järjestys säilyi todella hy-vin koko ajan, josta kiitos Teille hyvät osal-

Kesäpäivän viettoa Siitamassa.

listujat, sekä todella asianosaaville järjestysmiehille. Ruokaakin saatiin ja se olikin heti niin hyvää, että loppui kesken. Onneksi apu löytyi lähikaupan lihatiskiltä, eikä kukaan kuollut nälkään.

Tapahtuman jatkuvuuden tulevaisuudessa (future) turvaavat suloiset untuvikko-tyt-

MP POWER SHOP
RACING BIKE
TUUS MOTOR
YKKÖS MP
RM HEINO KY
MP KORVENPÄÄ KY
MANSEN BIKE OY
M PALONEN OY
MP SOPPI J. EEROLA

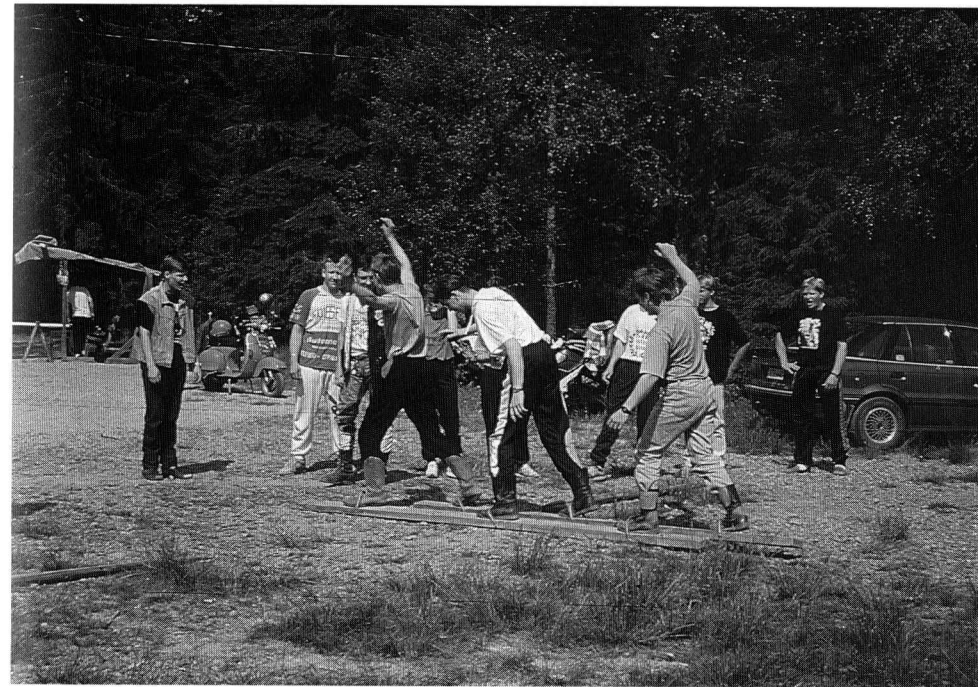
Tikkurila
Hyvinkää
Hyrylä
Järvenpää
Tampere
Tampere
Tampere
Tampere
Tampere

tömmä, koska nykyiset Super-järjestäjämme toimivat ensi suvena maanpuolustustehtävissä.

Lopuksi haluamme vielä kiittää tapahtuman osallistumiseen vaikuttaneita yrityksiä:

KUVAN MP PALVELU KY Jyväskylä
PIENKONE SPEEDY KY Jyväskylä
MP KAKSIKKO KY Jämsä
REIJO MYLLYMAA KY Hämeenlinna
MOTARI Hämeenlinna
CITYMARKET TURTOLA Tampere
SHELLRUUTANA Kangasala
T:MI LEO MERIOKSA Lyly
SIITAMAN NUORISOS. Siitama

siis: **KIITOS**
Terveisin Anssi & Kake

Perinteinen perinteisen tyylin kilpahihtoa.

Moto-Camp Karstula

Motoristihenkistä vapaa-ajan viettoa puhtaasti luonnon ja vesien äärellä.

Majoitusvaihtoehdot:

— Telta	35 mk/vrk
— Moto-Maja 6 - 8 henkeä	20 mk/vrk/h
— Mökit	80 - 120 - 140 mk/vrk

Motoristeille ilmainen puusauna ympärivuorokauden, itselämmitettynä.

Hinnat eivät koske viikonloppua 14 -16.8.-92 .

Karstulan MP-leirintä

Karstulan Leirintäalue

43580 Karstula

Puh 944 - 610 26, 949 - 453 437

P.S. Olemme auki 31.8.-92.saakka.

HALLITUKSEN PÖYTÄKIRJA

Hallitus kokoontui sunnuntaina 15.3. klo 12.00 - 15.00 Ikaalisten kylpylässä. Hallituksen lisäksi paikalla oli myös Antti Korjus ja Vesa Vieno. Kirsi Mäkinen sekä Bo ja Jutta Nyquist eivät osallistuneet tällä kertaa.

- Pertti Saarenheimo avasi kokouksen. Kokous todettiin lailliseksi ja päätösvaltaiseksi. Valittiin kokoukselle toimihenkilöt, hyväksyttiin esityslista kokouksen työjärjestykseksi ja hyväksyttiin edellisen kokouksen pöytäkirja.
- Vesa Vieno kävi keskustelemassa Kontioralli '92:n tilanteesta. Päätettiin, että kutsuvieraita ovat kunniajäsenet Aimo Turunen ja Ingolf Rotkirch. Muita kutsuvieraita ovat Mauno Tonttila ja Risto Eskola.
- Antti Korjus kertoi, että Talviralli (7. - 9.2.) oli sujunut hyvin. Osallistuneita oli 106, joista n. 30 oli ulkomaalaisia. Paikalle oli saapunut paljon nuoria sekä ensikerotalaisia. Peijaisrahaa jäi 2100 mk.
- Perheralli pidetään 31.7. - 2.8. Alavudella.
- Motoristin painopaikkana pysyy Teksti-Taso. Keskusteltiin kerhon oman postilokeron hankkimisesta. Marjo Mattsonia pää-

tettiin laskuttaa 1000 mk kyselyn aiheuttamista kuluista.

- Motoristi Survival: Keväällä järjestetään 7 ennakoivan ajon kurssia.
- Aluetoiminta: Antti Korteso hoitaa Pirkanmaan matkamotoristien alajaoksen vi-
rallistamista.
- Kerhotavaramyynti: Talvirallin myynti oli hyvä.
- Länsimäen varastossa on suoritettu inventaario.
- Ilmoitusasiat:
 - 1) Arto Hallikainen valittiin edustamaan kerhoa Helsingin Liikenneturvallisuusyhdistyksen sääntömääräiseen kevätkokoukseen 7.4.92.
 - 2) Vakuutusyhtiö Tapiola sponsoroi rallikalenterin postituksen huhtikuun Motoristin kanssa
 - 3) Päätettiin lähettää onnittelusähke Helsingin Liikenneturvallisuusyhdistyksen toiminnanjohtaja Matti Herleville 50-vuotissyntymäpäivän johdosta.
- Matkakorvaukset päätettiin.
- Seuraava kokous pidetään 6.6. klo 18.00 Orivedellä.
- Pertti päätti kokouksen klo 15.00.

ENDUROPÖRÄYS 5-6.9.1992

- * Ajetaan safarimuotoisena Tampereelta Juupajoelle ja mahdollisesti takaisin Tampereelle jos ajohaluja riittää vielä sunnuntaina.
- * Reitin pituus on noin 80 km josta puolet siirtymiä. Maasto-osuudet ovat helppoa metsä- ja suomaastoa. Pahimmat paikat voi kiertää, joten matkaan voi lähteä möhköendurollakin.
- * Lähtö lauantaina 5.9 klo 11.00 Tampereelta, Teiskontien Kesoil huoltoasemalta (Teiskontie 60).
- * Eväät ja yöpymisvarusteet voi jättää huoltoautoon, joka seuraa siirtymiä pitkin letkan hännillä.
- * Sisämajoitus n. 20 ensimmäiselle Peltolassa. Ennakoilmoittautumalla voit varmistaa katon pääsi päälle - muussa tapauksessa ota varmuuden vuoksi teltta mukaan. Peltolassa sauna ja pyörän sekä varusteiden huoltomahdollisuus.
- * Ei osallistumismaksua. Ilmoittautumiset (ei pakollinen) ja lisätiedustelut:

Pekka Kulju 931-133 621